

Slutninger. Afstemningerne betyde i Aar det Samme som i Fjor; dette har jeg blot anset det for nødvendigt at sige før Afstemningen.

Berg: Der er den Forstjel, at det er om et Bidrag til en provisorisk begyndt Bevilling. Det vil i den Forstand være det Samme, som om det ærede Medlem, hvis de 625,000 Kr. forelaa til Krupste Kanoner i Aar, vilde have bevilget dem, uagtet de først vare begyndte i Følge provisorisk Lov af den Bestaffenhed. Det er nu min Betragtning, men uagtet Spørgsmaalene stode langt mere grelt imod hinanden for 10 Aar siden, skal jeg dog henvise til Diskussionen der om disse konstitutionelle Spørgsmaal mellem det ærede Medlem og mig, og iøvrigt ikke udtale mig videre om denne Sag. Jeg havde ikke ventet den Gang og heller ikke efter hvad der senere er slet, at vi skulde komme ind i en Stilling, der efter min Formening er mangfoldige Gange mere ydmygende — hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Pjengel) maatte vil tillade mig at sige — for Folkethinget, end det Stridt Folkethinget da tog. Jeg troede, at Demokratiet i de 10 Aar var været ikke blot i Tal i Befolkningen og i Folkethinget, men ogsaa i Dygtighed, Grundlovsind og Karakterfasthed. Saaledes havde jeg troet.

Ordføreren (Holtstein-Vedreborg): Ja, det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), naar han opfattede mine Bemærkninger som rettede til sig. Overfor det ærede Medlem har jeg een Gang for alle taget en almindelig Reservation. De ere blot rettede lige overfor Fremtiden, for at man ikke ved Tausked lige overfor de efter min Formening ikke rigtige Opfattelser, der bleve gjorte gjældende af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, skulde benytte dem som Beviser imod Folkethinget i Fremtiden; det er slet ikke Andet. Jeg vil endnu blot tilføie, for at ophjse Betydningen noget klarere af Afstemningen med Hensyn til dette Punkt, at det jo ingenlunde saaledes kan stilles ved Siden af det, der blev nævnt nu, nemlig de krupste Kanoner. Det var en Foranstaltning, Regjeringen havde truffet mod Folkethingets Beslutning, som Folkethinget havde negtet, og som Regjeringen ikke desto mindre foretog. Hvis man vilde sammenligne det med Noget, maatte man snarere sammenligne det med det Tilfælde, hvor Folkethinget stemte for Fortsættelsen af noget provisorisk Paabegyndt, som det ikke havde negtet, som det i Realiteten ikke havde

Noget imod, og som vel var paabegyndt uden Samthkke, men hvis Gjennemførelse ikke forud var negtet. Folkethinget stemte den Gang endogsaa for Bevillinger til Foranstaltninger, som vare provisorisk paabegyndte; man stemte for saadanne Forslag, idet man opfattede dem som paabegyndte paa forventet Tillægsbevilling. Det skulde snarest være med saadanne Tilfælde, at det skulde kunne sammenlignes, men det kan det ikke en Gang, da det er et ganske særligt Tilfælde. Det er en Bevilling, som Folkethinget har stemt for, og som er paabegyndt, og hvis provisoriske Fortsættelse vi lige saa lidt godkjennde, som vi godkjennde dens provisoriske Paabegyndelse. Det Hele, vi sige, er dette, at, hvis der kommer en Finantslov i Aar, saa er det ikke Meningen at straffe den provisoriske Begyndelse dergjennem, at vi saa ogsaa for Fremtiden, selv under Forudsætning af og paa en lovlig Finantslov, negte at bygge det, som vi i Fjor vilde have skulde bygges paa en lovlig Finantslov. Det vilde nemlig være den rene Selvmodsigelse.

Berg: Jeg skal paa ingen Maade debattere med det ærede Medlem. Hans Stilling er mig jo overmaade velbekjendt. Jeg har havt god Leilighed til i 14 Aar nøie at granske denne og ogsaa i den senere Tid nøie at overveie den; men det er for at tage Forvaring i Fremtiden mod en Finantslovsordførers Udtalelser, naar han mener, vi kunne udstykke Finantsloven saaledes, at Ministeriet skulde være mere eller mindre ansvarsfrit, naar det tager et Stykke ud af Finantslovsforslaget, som Folkethinget har stemt for, medens det selv laver sig en Finantslov mange Millioner større, end Thinget nogensinde har voteret. Denne Betragtning, at man saaledes kan udstykke Finantslovsforslaget, bruge noget deraf og kassere noget andet, og føie til, hvad man vil, og saa bygge videre paa den Slags Ting med Bevilling næste Aar, er imod alle tidligere Regler og aldeles sønderbrydende for Bevillingsretten. Derfor tager jeg Forvaring for Fremtiden. Maatte kommer en Gang den Tid, da man her i Thinget vender tilbage til Forstaaelsen af Bevillingsretten efter de grundlovmæssige Former, ifølge hvilke Intet er bevilget, naar Finantsloven ikke er vedtaget.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet vedrørende dette Afsnit.